

KULDMUNA

KOOLIMINEJATE-ERI!

NR 30

MAI-JUUNI 2012

Sa loed Tabasalu lasteaed Tibutare uudistelehte.

Krõllid

Martin Ainsalu
Jan Erik Aron
Anri Ilves
Jacqlyne Jeršov
Kristofer Jussmann
Merlin Kihva
Riko Robin Klooster
Kaisa Koger
Markus Kolde
Eliis Kris Kristel
Patrik Kuusmaa
Erich-Johannes Käpa
Karl Martin Lemmik
Roland Lõuke
Mia Lisett Meringo
Rebeka Miil
Magnus Oidram
Anita Laura Ojala
Markus Andreas Otsmaa
Henri Raaper
Karoliina Liis Ruuto
Stefan Vaaks

Õpetajad:

Gaidi Pahverk
Kertu Noorlind

Õpetaja-abi:

Vaima Valner

Laupäeval, 26.mail kell 11.00 saatsime
pidulikul aktusel kooli
22 naksi ja 22 krõlli.

Lasteaia-aastate jooksul on toimunud
palju põnevat, räägitud olulisi jutte,
mõeldud mõtteid...

**Naksid ja Krõllide tegemistest
Tibutares
lugege Kuldmuna lk 3-9**

Tibutare Lasteaed, kevad 2012

Krõllid (kevad 2012)

Naksid

Birgit Aarma
Keily Baumann
Mia Brit Gavriilin
Aksel Hakk
Oskar Hein
Klaus Ilmjärv
Ekke Jaanson
Emma Jaanson
Nele Mai Joala
Ken-Tristan Jõelaid
Derek Kangur
Grete Kariste
Dmitri Kurõšin
Laura Kärner
Georg Sebastian Kütt
Sten Malts
Daiel Leevi Metsala
Hannah Mänd
Sander Põld
Francis Rebas
Joosep Sulger
Triin Teneli Tammik

Õpetajad:

Annely Kübarsepp
Sirje Reinla

Õpetaja-abi:

Lii Laineste

Tibutare Lasteaed, kevad 2012

**Rõõmsat ja edukat koolitööd
teile,
Krõllide ja Naksid lapsed!**

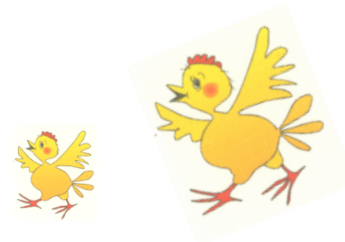

Tibutare-pere

Fotod: Sven Meresmaa, www.vekfoto.ee

Naksid (kevad 2012)

LUUBI ALL

Rubriigis **LUUBI ALL** tutvume igas Kuldmuna numbris ühe Tibutare töötajaga lähemalt. Valiku, kellest millises lehenumbris juttu tuleb, otsustab loos.

Seekord on luubi all koka-abi **KATRIN MÄELT**.

Katrin 7-aastaselt (foto: erakogu)

Nimi KATRIN MÄELT

Sünniaeg, tähtkuju 10.10.1980, Kaalud

Kellena Sa Tibutares töötad
Lasteaias töötan koka-abina.

Kaua Sa oled Tibutares töötanud
Tibutaresse tulin tööle 2001.aastal. Seega siis juba 11 aastat.

Kuidas sattusid lasteaeda tööle
Kuna lasteaias käib palju lapsi, otsustati kõõki üks töökoht juurde teha ja sellest ajast töötangi siin.

Mis meeldib sulle sinu töö juures kõige enam
Mulle meeldib aidata lastele maitsvat toitu valmistada. Kõige toredam on see, kui lastele toit maitseb ja neil on kõhud täis.

Mis on lasteaias töötamise juures kõige raskem

Minu töös ei ole midagi rasket. Peab olema lihtsalt hoolas ja karme. Kõik peab olema puhas ja toit õigel ajal valmis.

Mida pead oluliseks töös lastega (laste kasvatamisel)

Oma tööst lähtuvalt pean oluliseks, et lapsed sööksid tervislikku toitu. Laste kasvatamisel on kindlasti tähtis näidata lastele armastust nende vastu, et nad teaksid, et oled nende jaoks alati olemas – nii mures kui ka rõõmus.

Sinu enda lasteaiakogemus (lapsepõlv)

Lapsepõlv möödus maal vanaema-vanaisa juures, sest lasteaias ei meeldinud mulle käia. Kui olingi lasteaias Tibude rühmas, siis sai kasvataja Vaike mind ainult süles tassida ja lohutada. Lasteaiaga leppisin alles siis, kui sain oma tädi Sirje rühma.

Millised on sinu huvid ja hovid

Mulle meeldib olla hästi palju looduses. Eriti ootan, et saaks metsa seenele minna. Mulle meeldib ka ristsõnu lahendada. Kuna elukaaslane tegeleb motosportiga, siis olen ka mina igal võimalusel raja ääres talle abiks ja põialt hoidmas.

Mida tahad veel endast rääkida

Mul on kaks imetoredat tütar - Mariia-Elisabeth (9), kes lõpetab sel aastal juba II klassi ning Hanna (7), kes lõpetab I klassi. Ka nemad on Tibutare vilistlased, nagu minagi.

NAKSIDE KASVAMISE LUGU LÄBI HUUMORIPRISMA

Sügisel alustavad Nakside rühma lapsed kooliteed. Lasteaiaelus on selle aja jooksul on toimunud palju põnevat ning kõik see on vormunud sõnadesse, mille on kokku kogunud õpetajad Annely, Sirje ja Lii.

OSKAR

Oskar hommikusöögi vahele: „Minu venna ei ole enam kõhus, ta on juba sündinud. Ta on Georg ja räägib eesti keeles, me elame ju Eestimaal“.

Oskar: „Aita mul botased jalga, mul on kehva olla täna. Jalad on mul eriti kehvad“ (riietumine õhtuseks õueminekuks).

Lasteaia sünnipäev saalis. Seinal joonistatud ilusad tibud. Tädi Birgit küsib lastelt: „Mis need seal seinal on?“ Oskar: „Need on tibutared.“

Linnuriik – kes kuhu pesa teeb, kuidas laulab, kuidas käitub?

Oskar: „Ööbik ainult lõksutab lõugu, mittemidagi muud ei teegi.“

Lõunamaa ja seal elavad loomad on nädala teemaks. Aetakse juttu sel teemal.

Ahv – paljud on ahvi isegi näinud. Sirje räägib lastele, kuidas töö tegi ahvist inimese. Kuulatakse huviga. Oskar: „Mina olen ahvi näinud, ta tegi kõik töö ära, töö oli juba otsas, aga ikka ei saanud inimeseks.“

Õues sadas õrnalt lund. Oskar vaatab aknast välja ja ütleb: „Kisub aisakellaks.“

Nädala teemaks: „Terves kehas terve vaim.“ Mida see küll tähendab?

Oskar: „No seda, et terves kehas on nagu Sinu terve elu kohe.“

AKSEL

Aksel tõmbab õuepükse jalga. Derek on juba peaaegu riides. Aksel keelitas Derek: „Äla ilma üksita mine, oota mind ka.“

Õhtuoteks melonid. Lastele ei lähe melon hästi peale. Aksel: „Minu emme ei tee kodus seda, ükskold külas sain, aga ma enam ei tea, kus külas.“

Aksel räägib linnust, kes oli natukene suurem olnud ja nende maja lähedale lennanud: „Ja siis see lind nuusus minu latast ka.“

Aksel hakkas linnas koolis käima. Tuli lasteaeda ja teatas meile: „Ma sain tunniplaanistuse ka.“

Aksel kipub vesistama. Uurin asja. „Ma arvan, et ma murdsin õues vist oma seljaluu ära“, ütleb Aksel.

DANIEL LEEVI

Daniel Leevi lahkub lõunalauast viimaste hulgas, ees ootab pesemine ja pissikäik enne voodisse minekut. Läheb pissile ja mitte ainult ei pane lihtsalt ust kinni, vaid keerab seestpoolt lukku ka. Kuuleme veidi aja pärast hädakisa: „Tehke uks lahti, laske mind välja.“

Vestlemise käigus selgitab Daniel Leevi: „Kui jää peale kukkuda, siis läheb suu luu katki ja siis ongi mul suu lukus.“

Annely koorib õues lastele koduaia rabarbereid. Daniel Leevi ligineb Annelyle ja lausub: „Sa hakkad lilli teritama.“

Daniel Leevi piilub kõhuli laual kommikandikut ja sõitleb end nagu Pipi: „Ei võta lohkem kommi, ei võta, kuuled, ei võta.“

HANNAH

Enamus lapsi juba koju läinud. Hannah ütleb Annelyle: „Issi varsti tuleb, issil hakkas igav mu järele.“

Hannah teistele lastele: „Tädi Sirje andis mulle bankarankat.“

Lastele jaotatakse kätte pildid, kus on peal lehm. Arutlevad selle üle, kuidas tunda ära lehma – iseloomulike tunnuste nimetamine. „Hannah, mitu tissi sinu lehm on?“ „Mul ei olegi kodus lehma,“ oli Hannah kimbatuses.

Lõunauinak lõppenud. Klaus vaevab unetus. Hannah tema kõrval on sellest võrdlemisi häiritud ja pahandab: „Ta piilus ukse tagant täpselt mulle otsa. Võimatu lihtsalt, ma võtan homme kohe vitsa.“

Hommik. Mängitakse legoga laua taga-käib hoogne meisterdamine. Mia Brit: „Kodumänguasju ei tohi kaasa tuua veel.“ Hannah täiendab: „Jah, ei tohi, analüüs ei luba.“

FRANCIS

Francisel oli tore loomaraamat kaasas. Hakkasime seda koos vaatama. Pool raamatut juba vaadatud, kui Francis avastab: „Sul on ju laamat tagulpidi ees.“ Tema poolt vaadates tundus see tõepoolest tagurpidi.

Lapsed on rõdul ja müravad seal. Ikka tekib laste vahel rüselemist ja tõukamist jooksu käigus. Francis tuleb tuppa ja hüüab: „Silje, ta lõi mind lusikaga.“

Francis enne õueminekut: „Mul sukupükse pole, mul on need jalaukudega püksid, sinna saab sokid peale tõmmata.“

Francis on hommikul nii märkamatu lasteaeda jõudnud, et õpetaja ei pannud tähelegi, kuidas, kellega tuli. Sirje uurib: „Kellega Sa, Francis, siia tulid?“ – „Kelguga,“ kõlas kiire vastus Franciselt.

NELE MAI

Magamaminek. Nele Mai tähelepanek: „Vaata, üks teine läks päevapluusiga magama.“

Tõusime magamast. Nele Mai olid patsid magades lahti läinud. Nele Mai: „Need kass passi pane kõvemass.“

Nele Mai: „Minul ei ole tõukelatast. Mul on tavaline latas, see üldse ei tõuka, sõidab ainult edasi ja edasi.“

Nele Mai tuleb rääkima: „Nad löövad seal üksteist.“ Sirje sekkub ja selgitab, et lüüa ei tohi üksteist ega teineteist, hoida tuleb üksteist. Ja edasi juba naljatlevalt – kaksteist ja kolmteist. „Nendest ei tea ma midagi,“ lausub Nele Mai juba lahkudes.

JOOSEP

Joosep: „Minu Liis on nii – aastane (näitab sõrmedel kuus). Ühe aasta käib lasteaias ja siis läheb kooli, esimesse klassi. Mina lähen siis kolmandasse klassi.“

Teemaks: „Maailm on suur“. Lapsed vaatavad erinevaid naaberrahvaste suveniire. Annely küsib matarjoškade kohta. Joosep vastab: „Need on piduvenelased“.

Rääkisime Eesti linnadest. Joosep: „Minu vana koht on 500 m kaugel Jõgevasse“.

Joosep: „Kui minu nimepäev ära on, siis tuleb kevad. Praegu on kevadepoolik“.

Nostalgiaminutid riietumisel – jutuks lasteaias lõpetamine ja koolimine.

Joosep: „Mul tuleb lasteaias veel sünnipäev, siis koolis mul enam ei tulegi.“

Kuidas ei? „No, mul on ju kevadel sünnipäev.“

KLAUS

Klaus käis vanaema juures Soomes: „Kui laev sõitis, hakkasin kohe magama lähema. Kodu ka magasin, mulle meeldib pimedus, mitte algus.“

Lapsed sõid kandikule pandud pirne. Klaus ütleb Dimale: „Õta eel pilni.“

Klaus Sirjele: „Vanaema tuli külla, tõi saapad, magas homseni ära ja seagripp oli ka kaasas.“

Vestlus põhjamaal elavatest koomadest. Klaus: „Hüljesel on lühikesed käed.“

Vihmase ilma tubased mängud. Poisid on ametis allveelaeva mänguga. Dima tiirleb seal läheduses, lennuk käes. Klaus: „Lennukiga ei oldeta ju toas.“

MIA BRIT

Mia Brit leidis maast punase pliiatsi, ise öeldes: „See on mingi Eesti rahva pliiats.“

Tegevus toimub magamise ajal. Mia Brit: „Oskar laulab magamistoas saali laulu.“ Oskar ei vaidle vastu – ju see siis nii oligi, ainult ütleb: „Mia laulis ka.“ Tore, tore! Mia, miks Sina siis laulsid? „No sellepärast laulsin, et Oskari laulu oleks ilusam kuulata,“ vastas Mia Brit.

Mia Brit sööb lõunalauas suppi. Järsku vaatab meie poole ja ütleb: „Mul on kodus kõrbeplaat. See hakkab iseenesest mängima.“ Annely küsib: „Kuidas nii?“ Mia Brit: „Ta on ju pikkuse peal.“

Laural oli kunstitunniks kaasa võetud kleit. Mia Brit vaatab Laurat ja küsib: „Kas see jäi sinu issile väikseks?“ Lapsed kihistavad naerda.

Lapsed vaatavad pilte, millel on eskimo suuskadega. Õpetaja küsimisele, miks tal on suusad all, vastab Mia Brit: „Ta tuleb Otepäevale suusatama.“

Õuesolek. Mia Brit pöördub Annely poole: „Aksel ei saa enda nõõrile lipsu kinga külge.“

Mia Brit on kapi ees enne tantsutundi minemist askeldamas ja tantsususse jalga panemas. Tuleb Annely juurde ja ütleb: „Ma ei saa neid tantsususse üldse jalga panna. Need kohe kähgistavad mul kanda.“

TRIIN TENELI

Lapsed kuulavad lauluplaati. Triin Teneli küsib Sirjelt, mis laul see on? See on „Kevade marss“. – „Mis sigade marss?“ imestab Triin Teneli.

Peale puhkepäevi lasteaias. Triin Teneli: „Emme tahtis teada, kas me läheme sellele nädalale ka, kus me eile käisime?“

Sander hakkab emaga koju minema. Triin Teneli kommentaar: „Sander elab meie tee peal.“

Eeltöö lugemiseks ja kirjutamiseks – kõlalt sarnaste sõnade võrdlemine nii kirjapildis kui ka tähenduselt. Sõnad „tool“ ja „sool“. Mis on neis ühist? Triin Teneli: „Mõlemil on sees kaks nulli.“

Triin Teneli: „Emme ostis mulle uued sukkpüksid, valged jäid suureks.“

BIRGIT

Birgit hüüab: „Kasvataja, Dima läks tabatuppa“.

Birgit ootab ujuma minekut. Vaatab kella ja ütleb: „Ma lähen sinna keskkõõseks“.

Birgit ütleb: „Tead, minu isa läks täna Saksamaale töökaaslasega koos. Ühe öö ta natuke pikutab ja siis tuleb tagasi“.

**NAKSIDE KASVAMISE LUGU
LÄBI HUUMORIPRISMA**

DEREK

Metsloomade-teemaline jutuajamine. Lastest on paljud näinud looduses siili, oravat. Derek: „Mina nägin ükskord metsas siili, ta vaatas minu poole ja kohe läksid okkad risti.“

Dereki sünnipäev. Toob kaaslastele komme, küpsiseid. Tema soovil paneme kandikule enne kommid, küpsised jäävad oma järke ootama. „Need peab ju küpsetama enne,“ sõnab Derek.

Tõusime magamast. Derek vaatab Annely otsa ja siis Nora otsa. „Kuule, Noral on juuksad kõvaks läinud ja otsad teravad.“ Annely küsib: „Millal sa neid katsusid?“ Derek: „Ma tean.“ Panen Norale mummu pähe. Derek küsib uuesti: „No, kas tunned või?“ Annely: „Nora juuksad on lühemaks lõigatud, täitsa pehmed ja mõnus kammida.“ Derek jäi vastusega rahule.

Igapäevane tegevus – riietumine õuemeinekuks. Ajame juttu. Derek on hommikul järjekordselt veidi hilinenud, viisakalt aga telefonitsi eelnevalt hilinemisest teavitatud. „Ma ei tea, isa magab hommikul nii kaua,“ pajatab Derek. „No siis peab isa õhtul küll varem magama heitma, võib-olla laulaksid talle ehk unelaulu,“ annab head nõu. Derek vaatab, mõtleb, muigab ja rehmab siis käega: „Oh, ole nüüd.“

Grete hakkas isa Kauriga koju minema. Derek: „Küll see Kahur on Sul pikk.“

Kuidas nimetatakse eskimo maja? Mitte keegi ei mäleta. Kui õpetaja ütleb, et see sõna algab I-häälikuga, vastab Derek: „See on ingver.“ „Aga lõpeb U- häälikuga?“ ütleb õpetaja. Jälle vastab Derek: „Nüüd ma tean. See on õlu.“

GEORG SEBASTIAN

Täna lapsi peale suvepuhkust rohkem lasteaias. Suvel teadagi magamisega on nagu on. Sirje läheb vaatama magamistuppa, kes seal siis segamas parasjagu on. Georg Sebastian: „Ma tahaks nüüd koju minna.“ – „Miks?“ – „Hakkab jamaks minema.“

Ooteks on nuudlisalat, porgandi-apelsini mahl, võileib ja turgutuseks veel rosinaidki. Daniel: „Ma ei jõua enam seda mahla süüa.“ Georg Sebastian toob samuti oma mahla tagasi, ise ütleb: „Ma sellist mahla ei joo, mul teeb see mahl kaela kangeks. Ma lähen koju ja joon seal head mahla.“

Hommikusöögiks on hirsipuder. Georg Sebastian keeldub pudru söömisest ja annab ise selgituse: „Ma sügisel ei söö putru.“ – „Aga millal siis?“ – „Teistel päevadel.“

NAKSID KODUMASINATEST...

„Meil on kodus pliit kõõgi küljes“, Ken- Tristan. Moodustada ühtne tervik piltidel olevatest töövahenditest ja tegijaist.

„See on rehariusuja“, Ken-Tristan.

„Ma tean, see lümpsab lehma“, Oskar.

EMMA

Emma riietub põhiliselt ise, nipet-näpet vaja ainult aidata. „Mul on mumupassid, emme tegi,“ ütles Emma endale mütsi pähe pannes.

Laste vestlusring koos Sirjega. Teemaks „Sügis aias, põllul“. Päike on taimede kasvul ja saagi valmimisel suureks abimeheks, vihma on samuti vaja. Emma jutu sekka: „Mina käisin mele ääles ja päike paistis mulle silma pääle.“

Lähenemas jõuluaeg. Rääkisime lastega sellest, kellel on kuusk juba tuppa toodud ja ehitud. Emma: „Minu kuusk on kodus, lambid pelevad pääl.“

Emma kiigub rõdul kiigega. Vaatab Annely otsa ja ütleb: „Tead, minu emme käis ruuksuri ruures, olid ilusad ruuksed.“

Hommikusöögiks kohupiim ja sai pasteediga. Alati on meil kandikule pandud ka üks tükk ilma katteta. Emma valibki seekord katteta saiatüki: „Mina seda piteediga ei taha.“

Emma: „Tead, kuidas emme kuduma õppis? Ta nägi öösel unes, et kudub ja hommikul võttis varred ja kuduski.“

EKKE

Ekke paneb kodulooma-puzzlet kokku, aga hästi ei õnnestu. Annely: „Proovi, proovi.“ Ekke: „Ma ei oksa.“

Lapsed panevad kappide ees riidesse. Ekke: „Ma panen lõpe ka.“

Sügis linnuriigis. Voolitakse veelinde. Ekke: „Mina ei tahta palti tehta.“

Ekke logopeed Aade juures äraarvamismängu mängimas. Aade näitab helkurit ja küsib: „Mis asi see on?“ Ekke siiralt: „Armastan Eestimaad.“

Ekke lõunalauas ja songib lusikaga ühepajatoitu. Sirje: „Kui sa ei taha, siis jäta järele.“ Ekke: „Hea küll, kui sa ei taha, siis ma ei söö.“

Ekke seisab laua ääres ja vaatab Triin Tenelit, kuidas see joonistab. Triin Tenelile see eriti ei meeldi. Ekke: „Ta haavas mind.“ Ja pöördub Emma poole: „Lähme ära teise kotta.“

Ekke räägib: „Ma tean, millal välk tuleb. Kui pilved saavad vihaseks, siis välk tuleb maha.“ Jutt peale karnevali.

LAURA

Laura mõtiskleb teemal „Terves kehas terve vaim“: „Et süda terve oleks, ma jookseksin tee peal“.

Issit on vaja – muidu poleks ma olemas.

SANDER

Sander ehitas konstruktorist tolmuimejat: „Ma teen tollima.“

Sander lõpetas oote söömise, nõusid ära viies märkas Sirje, et köht on tal vahvlipuru täis. Küsimusele, mis Sul seal kõhus on, vastas Sander: „Mul on kõhus luukere.“

Sander tuli lasteaeda. Neil olid issiga ühesugused kaisukarudega pluusid seljas. Sai küsitud, kas teil ühesugused pluusid issiga, kes ostis? Sander: „Ostsin riiepoest.“

Sander tahab väga-väga suhelda, on jõudnud oma autopargi saamislood ja sõitmislood kõik ära rääkida: „See robotauto hakkab kustuks minema, patarei hakkab tühjaks minema ja lambid lähevad kustuks.“

Sander peale lõunasööki näitab oma pluusi. „Märg on, pane kuivama. Pluusiga tegin supi märjaks.“

Küsimus lastele: „Kuidas olla terve?“ Sander: „Kui on õues külm, siis lähed soojalt õue.“

GRETE

Vestlus rühma reeglitest – kui on reeglid paigas, on ka sekeldusi poole vähem. Mis on reegel? Grete teab: „Kui kand on maas, siis käitud ilusti. Kui teed teisele haiget, siis pannakse lumememmed kätte.“

Lapsed ärkavad järgemööda üles. Viimaste seas pistab Grete pea kapiukse tagant välja, unine ja higine. „Silje, mul oli nii kitsas magada.“ „Miks?“ küsib Sirje. „No ma higistasin nii palju ju.“

Grete tuleb pärast lõunasööki käsi ja suud pesemast, täna on pluus eest täiesti kuiv, enamasti juhtub vastupidi.. Sa täna ei pesnudki pesu? „Mis pesu?“ ei saanud Grete koheselt aru. Noh, pluus on täiesti kuiv, ei olegi vaja kuivama panna. „Ma kogemata unustasin pesemata,“ vastas Grete ehmunult.

Grete: „Nora sõitis mulle kummi ja ma vedelesin seal rattatee peal.“

Grete veab näpuga järke mööda Eestimaa kaarti: „Ma vaatan, mu sünnipäev on o- veeblis.“

Ekke ja Grete mängivad väikeses nukunurgas. Grete heidab vaibale pikali. „Ma ei surind ära, ma lihtsalt tudun siin.“

Koduloomade nädal. Vestlus loomadest, kes elavad talus. Mida kelleltki loomalt saab? Kust saame juustu? „Hiirelt,“ Grete kiire vastus.

NAKSIDE KASVAMINE...**NOPPEID SIIT- SEALT TEGEMISTEST**

Talvehommik. Lapsed jälgivad aknast õues toimetavaid linde. Süüa on riputatud lindude jaoks rõdule ja raputatud ka puu alla, mis on eelnevalt lumest puhastatud.

„Lindudel on punane suu,“ Ekke.

„Neil on käpad,“ Ken- Tristan.

„Isalinnud söövad teri puu all, emalind aga vaatab puu taga.“ (nii mõnegi arvamus)

KEN-TRISTAN

Ken-Tristan: „Ma nägin kodus sellist lilmi, et oinumana sõitis kitsega. Ja oinumanalt tahan saada oinupluslet.“

Ken-Tristan mõlgutab laua taga mõtteid: „Kui lund sadab, siis tuleb sinnupäev minul.“

Ken-Tristan sätib endale kummikuid jalga: „Ma homme jätin oma kummikud siia, issi ei vetnudki neid koju kaasa.“

Ken-Tristan on juba teist korda kakal. Hüüab abi järele: „Mul on keht lahti, lauapuudus ja kopsupeletik.“

Lõunasöögiks oli kanakaste, kartul ja konserveeritud kurgid. Ken-Tristan: „Ma süüa ainult kauni seest kurke, seda ei süü.“

Ken-Tristan: „Tead, ma käisin sõjal. Nägin sõjamehi, autosid, kahureid ja poiereid ka. Sain paraadilt uue lipsu ja panin selle küünlaauku.“

Riietumine õuemeheks. Lapsed küsivad, kas paneme kummikud või tossud jalga. „Targem oleks ikkagi kummikud panna, on jalad kuivad,“ arwab õpetaja.

Ken-Tristan: „Minu emme ei raatsi kummikuid küll anda, kuna õues on väga märg praegu.“

Matemaatika tegevus. Lastel ees paberilehed, mille kallal tuleb vaeva näha, pea tööle panna, mõelda ja siis oma otsused paberile panna. Lehel on karu ja kass, kes magavad eraldi lapitekkide all. Kuidas karu sinna lapiteki alla sai?

Ken-Tristan: „Ta sõi ennast talveks ära ja nüüd magab.“

Tutvumine märkidega + ja - .Mõni päev hiljem tuleb liitmise ja lahutamise teema jällegi päevakorrale. Sirje soovib Ken-Tristanil koos emme- issiga ka kodus sellega tegelda. „Äh, nad ei tea, mis asi see ongi,“ teatab Ken-Tristan suuril silmil.

Sportlased on valmis bussile minekuks koos liikumisõpetaja Annaga. (Audentese võimlasse). Ken-Tristan haarab sügava ohkega oma õuejalatsid: „Oh, ma mõtlen, kuidas ma nende kahe tüdrukuga küll täna hakkama saan.“

Ken-Tristan vaatab pildilt jõehobu ja küsib uurivalt: „Kus tal siin see udur on?“

DMITRI (DIMA)

Dmitriiga hommikune vestlus: „Meie oleme Nikitaga siis kodus, kui emme tuleb kooskõlakule.“

Jutuaineks lemmikloomad. Kellel on kodus kass või koer ja on neil ka nimed? Dmitri: „Sa minuga ei rääkinudki. Kunagi oli meil koer, käisid emmega jalutamas ja koer hoidis emme ketist kinni.“

Lapsed istuvad kapi ees ja panevad riidesse. Dmitri: „Kui jõulud on, siis peavad kõik riided selgas olema.“

Dmitri tuli peale haigust lasteaeda. Kas ema oli ka haige? „Ja oli, ta nakastas mind ka haigusega,“ vastas Dmitri.

Dmitri tuleb oma katkise krokodilliga abi saama: „See Ekke astus oma tagurpidi jalgadega krokodilli suust sisse, nüüd ongi katki, mina seda terveks ei saa.“ Krokodill oli minisuuruses, Ekke jalad aga...

Dmitri: „Tead, Annely ma läksin eile emmega Rimisse poodi. Terve elu oli Eesti lippe täis ja üks oli lausa maja otsas.“

STEN

Õuemeine. Steni jalatispael on lahti, sirutab oma jalga kapi ees ja ütleb: „Ma ei lähe ilma paelaga lahtiga.“

**NAKSIDE KASVAMISE
LUGU LÄBI
HUUMORIPRISMA**

NAKSIDE MEENUTUSED LASTEAIAST

MILLEKS LASTEAEDA VAJA OLI?

Õpetajad rääkisid meile nädalateemadest, reeglitest, tarkustest kooli jaoks, vahel emadest ja isadest, veel ütlesid nad, et riidlemine on halb.

MIDA SA LASTEAIAS KÄIES ÕPPISID?

Õppisin oma peaga mõtlema, arvutama, lahutama, liitma, numbreid ja tähti tundma, laulma, joonistama, lugema, voolima, kella tundma, kunsti, sõnu rääkima, meisterdama, tarkust rääkima, rahvastepalli mängima, teatevõistlust tegema, tantsima, trenni tegema, sain teada, et nalja läheb ka vaja.

MIS OLI SINU LEMMIKTEGEVUSEKS?

Meeldis õues käia, mängida, joonistada, voolida, meisterdada, magada, filmi vaadata.

LEMMIKMÄNG:

Igasugused legod, lauamängud, autodega mängimine, liivakastimängud, allveelaevamäng, jalgpallimäng õues, liikumismäng „Haned, luiged tulge koju“, õues mini ninjade ja elektrijänese mängimine, nukunurgas mängimine.

LEMMIKTOIT:

Makaronid, pelmeenid, nuudlid, kalapulgad, makaronisupp lihaga ja tilliga, maksakaste, kohupiim, piimasupp, kartul ja hakklihakaste, šokolaadisai, frikadellisupp.

TOITUDEST EI MAITSENUD:

Kapsahautis, piimasupid, maksakaste, kiluvõileid, kalasai, hernesupp, kalasupp, kõik pudrud, peedisalat, kohupiim, munasai, pasteedisai.

EI MEELDINUD TEHA:

Magada, laulda, matemaatikat teha, õppida ei meeldinud, bussisõit, joonistada, klouni kahekesi joonistada, poiste mängu mängida, paigal istuda, rattapäeval rattaga sõita.

KUI OLEKSIN VÕLUR, SIIS VÕLUKSIN:

et kõik lapsed oleksid targad, kuulaksid sõna, et kõik oleksid kõikide sõbrad, ei kiusataks kaaslast, et ei mossitaks, söödaks kõike, teeks lasteaia väljast ja seest korda, et ei peaks magama, et turnikaid oleks rohkem, suuremad ning ohutumad, et kasvatajad oleksid kogu aeg rõõmsad ja lapsed kuulaksid nende sõna.

UUTELE SÕPRADELE SOOVIME:

Palun käituge hästi teiste lastega; jagage mänguasju teistega; sööge korralikult kõik toit ära; magage ilusasti, siis puhkate end välja; kuulake kasvatajate sõna; kui te kooli lähete, peate sama targad olema; rääkige rühmas vaikselt häälega ja olge viisakad!

Krõllide kasvamise lugu

Nüüd, kui kõik Krõllide lapsed on lõpupeol kätte saanud tunnistuse ja lasteaias oldud aeg hakkab läbi saama, on paras hetk meenutada möödunut.

Krõllid kevadel 2008

Kui suvepuhkus veedetud ja tagasi lasteaias ootas meid taas kord ees 8 uut Krõlli, kes samuti tahtsid meie seltsi tulla. Nii siis oli meid sügiseks juba 22 3-4aastast last. Kuna õpetaja Kertu jäi koju pisikest Bettanit kasvatama, siis Krõllidesse tuli õpetaja Moonika, kes oli meie seltsis 2 toredate aastat. Siin kohal suured tänud talle!

Seegi aasta möödus kiiresti. Sai kogutud uusi teadmisi ja tarkusi, sai mängitud ja müratud. Vanematega oli meeldiv koostöö ja tähistasime koos isadepäeva, jõulupidu ja emadepäeva. Meelde jäävamaks väljasõiduks oli Kukrumäe talli külastus.

2009.aastaks oli meist saanud juba 4-5a. laste rühm. Sügisel, kui suvi selja taha jäänud, saime üheskoos vaadata, kes kui pikaks ja suureks on kasvanud.

Taaskohtumise rõõm oli suur!

Ja jälle algas üks tore lasteaia aasta mis oli väga põnev. Et ikka targemaks ja tublimaks saada, siis tegelesime läbi mängu ka õppimisega. Talvel pidasime koos Nakside rühmaga vahva jõulupeo, kevadel olime juba nii tublid, et esinesime emadele etendusega „Pannkook“. Maria ema organiseeris meile väljasõidu Olümpia Hotelli. Lapsed tutvusid hotelli köögi, tubadega ja nautisid imelist vaadet linnale. Põnev ekskursioon lõppes koogi söömisega. Külastasime Nukuteatri etendust „Jussikese 7 sõpra“. Matkasime ja liikusime palju.

Krõllid kevadel 2010

2010.aasta sügiseks olime saanud 5-6aastasteks ja õpetaja Kertu taas meie juures tagasi. Laste kasvades ja vanemaks saades muutub ka rühmas elu kiiremaks ja toimetusi tuleb aina juurde. Sügisel käisime väljasõidul Kadrioru pargis. Karl Martini isa kutsus meid külla laevale, mis sõidab Tallinna ja Stockholmi vahet ning kus ta ise töötab. See oli väga tore väljasõit!

KRÕLL

Krõllile meeldib
õue peal karata
ronida, veereda
rohus kui kera.

Vaitolek aga,
mis sinna parata,
talle ei meeldi
mitte üks tera.

/E. Niit/

Meie esmane kohtumine oli 2007.a. augusti kuus. Remont oli rühmas valmis saanud ja uued väiksed Krõllid olid teretulnud. Alustasime oma teekonda koos 14 väikese Krõlliga, kes siis olid 2-3aastased. Kui tagasi mõelda sellele ajale, siis eks iga algus on raske, aga saime tuttavaks nii laste kui ka lastevanematega ja koostöö võis alata. Esimene aasta mööduski üksteisega tutvudes ja lasteaia kohanedes.

Isadepäeva tähistasime seekord õues ja jõulupidu oli koos Kiisude rühmaga. Eestimaa sünnipäeva tähistasime Presidendi vastuvõtuga, kus meie rühma lapsed olid esinejad ja läbiviijad. Seegi üritus oli tore ja ka tagasiside oli hea. Õppeaasta võtsime kokku emadepäeva peoga õues ja pidasime pikniku Vääna-Jõesuu rannas koos vanematega.

Krõllid kevadel 2011

rahvastepalli ja teatevõistlustel. Tüdrukud tegelesid agaralt ka tantsuga. Liikumine meile meeldis, sügisel käisime matkal Muraste looduskoolis, kevadel koos teiste kooliminejatega Harku metsas. Palju oleme käinud ka meie Tabasalu looduspargis ja mere ääres. Oskame käituda ka juhul, kui oleme eksinud, sest meil oli väga põnev matk „Otsi Otti“, kus saime väga vajalike teadmisi. Isadepäeval kutsusime isad lasteaeda, et veel viimast korda saaksid ka nemad osa mõnusast hommikusöögist lasteaias koos lastega. Jõuludeks olime selgeks õppinud näidendi „12 kuud“, mida jõulupeol vanematele esitasime. Tegime tutvust Keila Päästekomandoga, sõbrapäeval käisime nukumuuseumis, vaatasime Karlssoni etendust. Saime osa projektidest „Prügihunt“ ja „Sipelgas Ferda sorteerib prügi“. Laululapsed osalesid lauluvõistlustel. Emadepäev oli õues ning meeldis kõigile. Kõige põnevam ja kaua oodatud üritus sai teoks 18. mail, kui toimus Öödisko koos Nakside rühmaga. Ja koju ei pidanudki minema, vaid võis ööseks lasteaeda jääda. Kuna matkamine meile meeldib, siis käisime enne lõupidud Aegna saarel. Seal ootas meid ees piraadimatki, ning pikk ja põnev päev.

Tibutare Lasteaed, kevad 2012

Selline see kasvamise lugu linnulennult sai. Oli palju rõõme aga ka väikseid muresid, kuid ikkagi võib öelda, et päevad olid meil päikest täis.

Ilusat kooliteed Krõllide lapsed ja suured tänud teile armsad vanemad meeldiva koostöö ja usalduse eest! Suured tänud ka kõigile Tibutare töötajatele meie poolt!

Gaidi Pahverk, Kertu Noorlind ja Vaima Valner

Fotod: Kalev Reinik, Sven Meresmaa, Kaire Kollom

Kuid Krõlli jaoks paremat asja olla ei saa, kui tulla lasteaeda lastega mängima!

„LAULAN MINA RÕÕMU SÜDAME'...“

14. mail peeti Tibutare õuel emadepäeva. Oli emadepäevale järgnev õhtupoolik ja mõeldes sellele toredale päevale olid Tibutare mudilased ja veidi suuremad lapsed kutsunud peole oma emad (ja ka isad). Eks emadepäeva ole ju igal aastal tähistatud: kuulatud laulu, meisterdatud ja võisteldud. Sel korral siis ülemajalise kontserdiga.

Õnneks oli õhtupoolik soe ja täis päikest ja needsamad sõnad sobivad kirjeldama ka toimunud üritust. Iga lasteaiapere (tore! lapsed räägivad kodus sageli „meie Sipsikutepere“) sai võimaluse etteasteks: kes laulis, kes luges luuletust. Eriti uuenduslikult ja meeldejäävalt kõlas Naksid „koputamise“ etteaste. Idee oli ja põnev – ooperi „Carmen“ avamängu saatel koputasid lapsed kõlapulkade, kastanjettide, tamburiinide ja triangelite abil muusikale kaasa rütmi. See kõlas tõesti kui Suurettekanne!

Rõõmsateks vahepaladeks tantsisid Signe-Briti tantsutüdrukud ja Anna tantsulapsed. Eeskavas oli ka mitu toredat ja ootamatutki numbrit, mis emad südamest kaasa ja kiituseks plaksutama panid. Tõeliste publikusoojendajatena mõjusid ning on tänu ja tunnustust väärivad agarad ja väga koostööaltid (nii näis) Isad. Vähe sellest, et Isad luuletust soostusid lugema, olid selgeks õpitud (ja õpetatud!) ka lauluke ning vahva üllatusena keerlesid (ja pöörlesid) peo viimases etteastes kostüümides Isad tantsuga.

Käesolev jutuke sai alguse kiitusest meie uuele lauluõpetaja Irenale ja tantsuõpetaja Annale.

Laulu- ja tantsupeod Tibutares on alati vahvad olnud, viimastel aegadel on põnev aga jälgida pidude uut ülesehitust ning „peo-käekirja“.

Täname kõiki, kes peo korraldusele kaasa aitasid! Tundus, et emad olid õnnelikud – ja siis peaks olema õnnelikud ka nende lapsed või siis on jälle vastupidi....

Sipsikute emad

Mul oli hea võimalus osa võtta ja kaasa lüüa Tibutare korraldataval emadepäeva kontserdil.

Mõned nädalad enne üritust liikus lasteaias info, et oodatakse kõiki isasid kontserdil kaasa laulma ja tantsima. Kuna ma suur tantsulõvi ei ole, siis lasin nime kirja panna lauljate hulka. Paar päeva peale seda saabus muusikaõpetaja Irenalt kiri, et alustada tuleb laulu proovidega.

Mõeldud-tehtud. Valisime välja laulu, mida hakkasimegi siis „kokku laulma“. Meeste hääled alguses küll veidi värisesid, aga mida aeg edasi, seda valjemaks ja enesekindlamaks laul muutus. Veel saime lisaks koorilaulu kogemusele ka pillimängu kogemuse.

Lauljate meeleolu oli algusest peale väga positiivne ja kõik me ootasime kannatamatult suure publiku ees esinemist :). Muuseas oli ürituse päevaks tellitud ka päikesepaisteline ilm, mis omakorda lisas kuhjaga head tuju juurde. Hea oli näha pealtvaatajate emotsioone, kui Laulumäele astusid laste esinemiste vahel üles isad oma etteastetega.

Võimalusel ja sobimisel peame tulevikus ikka ja jälle lapsevanemaid analoogsetesse üritustesse kaasama. See kõik ühendab meid ja ei jäta kedagi külmaks.

Veelkord suur tänu kõigile organiseerijatele ja kaasa aitajatele. Koos tõime kevade kõigi südamesse!

*Tervitades,
Hallar Ränk*

Meie emmed...

Mikide laste mõtted oma emadest märkisid üles ning laste kunstitöid juhendasid õpetajad Anneli Tammik ja Liis Kittus.

Minu ema on Ira. Emme on ilus. Ta läheb tööle ja paneb dokumendi siia peale (näitab käega rinnale). Ta juuksed on musta värvi, vahel paneb need tagasi patsi. Ema paneb huulepulka peale. Ta on rõõmus. Kodus ta mängib maja ees minuga, teeb süüa, annab mulle

juua. Emal on must telefon, õun peal. Vajutad lille peale, siis lükkad pilte. Tal on must auto, seest on ka must. Emadepäevaks tahan talle kinkida uue voodi ja küünla.

Marissa

Minu emme nimi on Jaana. Ta on hästi vana, pea on ümmargune ja tal on mustad hästi pikad juuksed. Emme on hea ka vahepeal ja siis on ta kuri. Kui laps on nurgas, siis on kuri ja kui laps tuleb nurgast välja, siis on hea. Kodus teeb ta süüa, lõikab porgandeid, vahepeal teeb mingeid asju. Ta mürab meiega, vahel üleval, vahel all. Emme riisub õues, kastab lilli, jookseb meiega. Talle meeldib iga päev lilli istutada. Emal on punane ja must telefon ja talle meeldib must kell ka Emme sõidab musta autoga.

Emadepäevaks kingin talle lilled ja teeme lõkke. Me teeme selle ümber suure ringi. Meie issi ja Roccoga paneme lõkke põlema.

Gren

Emme nimi on emme. Tema nimi on Kätlin. Emme on emme moodi, on nagu armas, siis on ta kallis. Ema juuksed on natuke värvilised, silmad on ilusad läikivad, käed on ka natuke värvilised, kõrvad läikivad. Minu emme teeb kodus süüa, natuke sööb, läheb magama. Ema sööb putru. Ta teeb aiad värvilised. Tal on aia- ja toavärv. Emme telefon on 66101044. Tema telefon on natuke roosa, see on päris telefon. Seda ei tohi värvida, muidu enam ei tööta Minu ema auto on sinist ja valget värvi. Autol on rool, kang, toolid. Istud tooli peale ja paned rihma kinni. Emme sõidab rattaga. Kingiksin emale vaasi ja lilled.

Maria Isabel

Minu ema on Heidi. Tal on nagu pruunid juuksed ja natuke heledad juuksed, pea on ümmargune. Kere on selline nagu minulgi ja jalad ka. Ta on hea, me oleme ühes kohas koos käinud, kus olid naljakad asjad. Seal pidi numbraid valima (see oli lõbustuspark). Kodus teeb ta süüa, koristab ja ütleb mulle, kui koristuspäev on. Ahju meil pole, kui me tahame tuba külmendada, siis teeme akna lahti ja kui ei taha külmendada, siis ei tee akent lahti. Meil on kaks lemmikut filmi ja kui me tahame, siis me võime enne magama minekut neid vaadata (pepu trimmi ja emalind?!).

Krister

Minu ema nimi on Ethel. Ta on suur ja ilus, ilusad jalad ja kingad. Emmel on ilusad kleidid, mis selga pannakse ja kõrvarõngad. Kodus teeb ta süüa, viib mind lasteaeda ja mamma juurde, veel igale poole. Talle meeldib vaadata ajalehti ja telekat, teha lumememme. Emal on telefon, kus saab otsa kinni panna ja lahti teha Patareid peab panema ja rääkida saab ainult kõrva ja suuga. Tal on hall Audi ja siis ongi kogu moos. Emadepäevaks kingin emale kaardi.

Laura-Lisanne

Minu ema nimi on Ave, Hedi Ave. Emmel on roosa pluus. Mõni päev on tal kollane nägu. Tal on tumedad juuksed. Ta on nii hea, tahab olla minu sõber. Emmel on sinine jope. Kodus emme teeb meile toitu, süüa, vahepeal on arvutis. Ema istub diivani peal ja vaatab televiisorit. Minu emmel on mobiil, see on väikene. Sellel on mustamoodi värv. Ema sõidab autoga, kui titat kõhus ei ole. Auto on hõbedane või kuldne... ikka hõbe. Emmele kingin emadepäevaks väga palju lilli – võililli, tulpe.

Saara

Sportides lasteaiast kooli (Kuldmuna lk 12-15)

Maikuisse mahtus rida erinevaid sportlikke üritusi, kus Tibutare lapsed osalesid. Järgnevatel lehekülgedel saad lugeda, kus käidi, mida tehti ning kuidas läks.

Koolieelikud sportisid Tabasalu Ühisgümnaasiumi staadionil

3. mai hommikupoolikul oli koolistaadion signat-saginat täis, kogunenud oli üle 70 lapse osalemaks Harku valla koolieelikute teatevõistlustel. Valla seitsmest lasteaiast oli kohal kuus: Pangapealse Lasteaed, Vääna Mõisakool, Harku Lasteaed, Alasniidu Lasteaed, Teelahkme Lasteaed ja Tabasalu lasteaed Tibutare.

Võistlus algas väikese soojendusega, kus osalesid nii võistlejad kui ka liikumisõpetajad. Teatevõistlusi, kus lastel tuli näidata oma osavust, kiirust ning tähelepanelikkust, oli kokku kuus. Lisaks teatevõistlustele võisteldi ka poiste kõieveos. Võistlusi vaatama ja lastele põialt hoidma olid tulnud lapsevanemad, rühmakaaslased ning vanemad õed-vennad. Pinget, elevust ja põnevust jätkus kogu tegevuse jooksul. Lasteaialastes on peidus meeletu energia ja sportimissoov, kõik tahtsid olla parimad ja pingutasid selle nimel.

Võistluste korraldaja Tibutare lasteaed pani välja rändkarikad teatevõistluse –ja kõieveo võitjale. Karikad võitsid Pangapealse Lasteaed teatevõistlustes ja Tabasalu lasteaed Tibutare kõieveos. Teatevõistluse teine koht kuulus Teelahkme Lasteaiale ning kolmandaks jäi Tabasalu lasteaed Tibutare; kõieveo teine koht läks Pangapealse lasteaeda ning kolmas koht Harku Lasteaeda.

Võidukas Pangapealse lasteaed

Tibutare sportlased

Harku vald kinkis igale osavõtjale valla logoga helkuri, väikese šokolaadi ning Tere AS pani välja vahvad värviraamatud. Kõik võistkonnad said tänukirjad tubli võistlemise eest.

Võitluse lõpus pakkusid toredaid võimlemiselamusi Tibutare mudilased kepphobustel kevadele vastu kapates. Sellist võistlust on vaja, et kujundada koolieelikutes sportimisharjumusi, tutvuda staadioniga, leida sõpru ning arendada kehalisi võimeid. Väikesed sportlased said kogeda võistlusmomenti, õppida võitma ja vastu

võitma kaotusi. Nii nagu igal võistlusel oli ka siin rõõmuhõisikuid ja kaotuskibedust. Enne koduteele asumist tantsiti ühises lõbusas tantsuringis. Sportimine lõppes rõõmsa tuju ja väikese väsimusega.

Täna aktiivse osavõtu eest kõiki liikumisõpetajaid, kes olid lastega tublit tööd teinud, kohtunikke, ilma kelleleta võistlus poleks saanud toimuda ning Harku valda, ürituse peasponsorit.

Aitäh kõikidele sõpradele, kes meile külla tulid!

Tibutarelaste kogemused üleriigilisel lasteaedade spordipäeval

Juba 15 aastat on Audentese Spordiklubi korraldanud üle-eestilise lasteaedade spordipäeva 5-7.a. lasteaiastele. Seekordne võistlus toimus 4.mail 2012.a ning esmakordselt osalesid ka Tabasalu lasteaed Tibutare väikesed spordipoisid- ja tüdrukud nende jaoks suurvõistlusel - üleriigilisel Lasteaedade Spordipäeval, mis viidi läbi Audentese Spordihallis. Kohale oli tulnud 432 last kolmekümne kuuest erinevast lasteaiast üle Eesti, kes täitsid pilgeni suure spordihalli. Võistkonnad olid 12-liikmelised - 6 tüdrukut ja 6 poissi. Kavas oli viis spordiala - teatejooks, kombineeritud teatevõistlus, poiste kõievedu, osavusvõistlus tüdrukutele ja kaptenite võistlus.

Noorsportlased olid väga tublid ja asjalikud ning valmis heade tulemuste nimel pingutama. Võistlused olid põnevad ja nõudsid kiiruse kõrval ka osavust, vastupidavust ja arukust. Ükski ülesanne ei olnud varem avalikustatud, nii et kõik tuli 20 minuti jooksul lastel selgeks saada kohapeal. Lapsed said hakkama kombineeritud teatevõistlusega, kus jäime viiendaks, osavusvõistluse-ja teatevõistlusega, kus jäime üheteistkümnendaks. Seal juhtus väike äpardus, aga ka proffidel juhtub. Poistel tuli kõit vedada lausa 6 korda, mis oli kindlasti päris väsitav ja nõudis igale tõmbekorrale keskendumist. Kokkuvõttes jäime kõieveos kuuendale kohale, mis on väga hea tulemus. Kõige paremini läks kaptenite võistlusel, kus tulime kolmandaks meie tubli kapteni Mia Lisetti kukkumisest hoolimata. Viie ala kokkuvõttes sai Tibutare lasteaed tubli kaheksanda koha.

Koos sai veedetud tore ja sportlik päev ning auhinnalisi kohti jagus erinevatesse linnadesse ja maakondadesse. Nende lasteaedade vahel, kes ei saanud võistlustel ühtegi auhinnalist kohta, loositi välja „lohutusauhinnad“ milleks osutusid suured ja maitsvad tordid. AS Premia Foods pani jäätised välja kõigile lastele ja õpetajatele ning oma osa said sealt ka kohtunikud. Võistkonda autasustati ka eraldi. Auhinnakott oli rikkalik - lisaks maiustustele olid seal ka, mänguasjad.

Nii lapsed kui õpetajad jäid võistlusega väga rahule ning kindlasti paneme ka järgnevatel aastatel oma võistkonnad spordipäevale välja.

Seoses nii noorte lastega tekitab alati küsimus, kas nad peaksid osalema võistlustel, kus on nii võitjad kui ka kaotajad. Lasteaedade liikumisõpetuse õppekava järgi peab lapses arendama oskust ausalt võita ja valitseda emotsioone ka kaotuse puhul. Näiteks meil oli väga hea meel, et lasteaed mahtus esikümnesse. Läbi selliste suurte võistluste õpivad lapsed tegutsema ühtse meeskonnana ning see motiveerib lapsi tegelema spordiga. Olen ühte meelt nende liikumisõpetajatega, kes leiavad, et ka lasteaialapsed on valmis võistlema ja pingutama ning tunnustama enda kui ka vastasmeeskonna edu. Kui keegi saab esikoha, peab keegi jääma ka viimaseks. Mis muidugi ei tähenda seda, et lasteaialaps peaks liikumistegevustes ja spordiüritustel ainult võistlemisega tegelema. Spordipäevad, rahvastepallivõistlused, teatevõistlused jne on ainult üks osa liikumistegevusest. Kindlasti peab tasakaaluks võistlemisele olema selliseid üritusi, kus ei selgitata kiiremaid ja osavamaid vaid tuntakse rõõmu üheskoos tegutsemisest. Nendeks on loodusliikumine, matkamine, spordipeod ja perepäevad jms. Õpetajana soovin pakkuda lastele võimalust kogeda erinevaid tundeid ja emotsioone nagu liikumiserõõm, hakkamasaamise tunne, aga ka väsimus, tüdimus ja kaotusekibedus. Väärilt võitmine ja oskus kaotada ning oma emotsioonide kontrollimine ja valitsemine ei tule kergelt. Laps peab õppima oma käitumist kontrollima, see suurendab tema enesekindlust ja eneseaustust ning raskustega toimetulekut. Võistlused õpetavad võitma ja vastu võtma kaotusi. Kes õpib selle selgeks staadionil või mänguväljakul, oskab seda ka elus. Mitmekesine liikumisõpetus kujundab positiivse suhtumise sporti ning loob aluse kehalisele aktiivsusele täiskasvanueas.

Selline spordipäev võiks olla heaks eeskujuks kõigile lasteaedadele. Ettevalmistamiseks osavõttu vabariiklikust spordipäevast viis Tabasalu lasteaed Tibutare läbi 3. mail Harku valla teatevõistlused koolieelikutele, milles osales 6 lasteaeda. Saadud kogemused kulusid marjaks ära „suurvõistlustel“.

Minu mõtted spordipäevast Audenteses

4. mail osalesime Tibutare tublide võistlejatega Üle-eestilisel lasteaedade spordipäeval, mis toimus Audentese spordikeskuses. Põnev võistluspäev algas lasteaedade kogunemise ja registreerimisega. Rõõm oli kuulda lastelt saabudes küsimust: „Kas võistlus hakkab juba?“. Kuna eelnevalt ei teatud täpseid võistlusala harjutusi, tuli kõik kiirelt läbi proovida. Algul oli keskenduda keeruline, sest vaadata ja uurida oli palju, kuid hiljem olid lapsed väga pühendunud. Võistlused said alguse teatejooksuga, kus osalesid kõik võistlejad. Järgnesid kõievedu poiste osalusega ja tüdrukute osavusvõistlus. Viimaseks alaks oli kaptenite kombineeritud võistlus, kus meie esindaja saavutas kolmanda koha.

Kogu päev oli meeleolukas, kus sai kuulda rõõmuhõiskeid ja näha oli ka kaotusvalu. Kõrgel hoiti meeskonna vaimu ja elati kaasa teistele võistlejatele. Mina sain kogeda, näha ja kuulda kõike, mis tulevases töös vajalik. Spordipäev lõppes Audentese võimlejate etteastega, kus akrobaatikakava tõi ka täiskasvanute seast kuuldavale vaimustust, kulminatsiooniks oli autasustamine.

Suured tänud korraldajatele, kes on korraldanud üritust juba 15 aastat järjest ja väikese meenutuse eest, milline oli see üritus algusaastail. Aitäh lastele tubliduse eest. Kõige suuremad tänud liikumisõpetajale ja minu juhendajale Annale, kes pakkus välja võimaluse osaleda sellel spordipäeval. Tema hoiakud ja suhtumine tuletasid mulle meelde kui oluline on liikumine, sellest positiivse emotsiooni saamine ja võistlusmoment, mis õpetab toime tulema kaotuskibedusega ning võidurõõmuga.

Veelkord aitäh meeleoluka päeva eest tibutarelased!

TPS-i kolmanda kursuse praktikant Liis

Spordipäev

21.mail kihas Tabasalu Ühisgümnaasiumi staadion sportimislusti täis lastest nagu mesilastaru: Tibutare lasteaia neli vanemat rühma pidasid spordipäeva. Ilm oli mõnus ja laste tuju hea. Nagu päris sportlastel algas ka meie spordipäev soojendusvõimlemisega, et jõuda koos tublide saavutusteni. Õpetajad tegutsesid spordipäeval kohtunikena - mõõtsid aega ja hüppe- ning viskepikkust, lähetasid jooksjaid rajale ja riputasid lastele medaleid kaela. Mõõtu võeti neljal erineval alal: kaugushüppes, 30 meetri jooksus, palliviskes ja 300 m jooksus. Iga laps sai kaela medali ja mälestuseks diplomi spordipäeva tulemustega.

Spordipäeval väärivad äramärkimist:

Kaugushüpe

I	Stefan Vaaks	2.77	I	Hannah Mänd	2.45
II	Anri Ilves	2.63	II	Mia Lisett Meringo	2.42
III	Joosep Sulger	2.52	III	Triin Teneli Tammik	2.29

Pallivise

I	Stefan Vaaks	25	I	Keily Baumann	9,0
II	Patrik Kuusmaa	19	II	Laura Kärner	9,0
III	Francis Rebas	17	III	Mia Lisett Meringo	9,0

30m jooks

I	Henri Raaper	5,75	I	Mia Lisett Meringo	5,88
II-III	Stefan Vaaks	5,79	II	Hannah Mänd	6,34
II-III	Ekke Jaanson	5,79	III	Simona Väär	6, 43

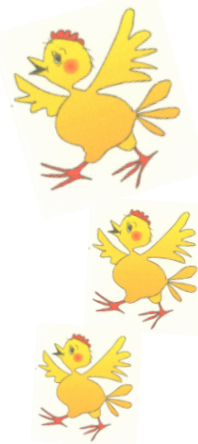
Spordipäev näitas, et meie noorsportlased olid igati vormis, erksad, tegusad ja ausad. Seega võib kaks vanemat rühma Kröllid ja Naksid saata rõõmsalt ja tervelt kooli, pelgamata, et nad ei jõua kanda koolikotti või ei talu koolipäeva ja koolitee pikkust. Kiisude ja Piiludega kohtume järgmisel kevadel staadionil uuesti, et panna proovile nende koormustaluvus.

Spordipäeva peakohtunik Anna Sõord

Sõpruskohtumine rahvastepallis

24.mail toimus Tibutare saalis sõpruskohtumine rahvastepallis Teelahkme lasteaiaga. Naabrid tulid meile külla ühe 10-liikmelise võistkonnaga, Tibutare võttis külalised vastu kahe 10-liikmelise võistkonnaga, mis olid moodustatud Krõllide ja Nakside rühma lastest. Võistluspinget jätkus pooleteiseks tunniks. Kõik võistkonnad said mängida 6-7 mängu, mis mängiti parem kolmest süsteemis ja oli seega päris väsitav kogemus. Mängude vahel kosutati ennast Tibutare kokkade poolt pakutava morsiga ja asuti uuesti võistlustulle.

Erilised kiidusõnad Tibutare võistkonnas kuuluvad konkurentsilt kaptenitele Stefanile ja Rolandile, kes võitlesid iga palli eest viimase võimaluseni. Kokkuvõttes kogus kõige rohkem punkte Rolandi võistkond, sellele järgnes Stefani võistkond ja kolmas auhinnaline koht jäi külalistele. Kõik võistlejad said kaela toredad medalid ja jõuvarude taastamiseks magusat kommi. See oli võistlus, kus kaotajaid ei olnud. Lepiti kokku kohtuda ka järgmisel aastal.

peakohtunik Anna

Pangapealse tantsupäev

Maikuu viimasel esmaspäeval, 29. mail toimus Pangapealse lasteaia esimene tantsupäev koos sõpradega "OJAKESEST MERENI". Osalejaid tervitas ja üritust viis läbi kaunis kuid kurb lillehaldjas, kelle tiivad olid kadunud ning kes ei saanud enam lennata. Kurjast nõidusest sai vabaks ainult laste abiga, kes pidid haldjale tantsima. Kõigepealt prooviti ühiselt „Kaera-Jaani“ - paraku nõidus ei murdunud ja tiivad jäid kadunuks. Seejärel esinesid veel Pangapealse-, Tibutare-ja Rannamõisa lasteaedade lapsed - ikka ei midagi. Prooviti uuesti kõik koos „Sabatantsu“ - ka see ei aidanud. Alles siis, kui sai kokku 10 tantsu ja esinesid Alasniidu lasteaia lapsed mereröövli kavaga purunes nõidus ja lillehaldjas võis taas õnnelikult lennata.

Kõik lapsed tulid suure publiku ees tantsude esitusega kenasti toime ja said kaasa elada teiste lasteaedade toredatele tantsukavadele ning Pangapealse õpetajate esinemisele. Rõõmu ja lusti oli palju ning väike mõnus piknik värskes õhus morsi ja saiakestega maitstes hästi. Erilise elamuse said Tibutare lapsed vaieldamatult Pangapealse lasteaia seiklusraja läbimisest. Pool tundi turnimist möödus kiirelt.

Tantsupäev oli igati vahva ja tore üritus, mis võimaldas lastel esineda ning mõnusast muusikast ja liikumisest positiivset innustust saada.

Liikumisõpetaja Anna Sõrd

Praktikal Tib utares

Maikuus olid Tibutares praktikal Tallinna Pedagoogilise Seminari koolieelse lasteasutuse õpetaja eriala III kursuse üliõpilane Liis Lütsep ja Tartu Kõrgema Meditsiinikooli üliõpilane Maaris Lõkk, kelle juhendajaks oli liikumisõpetaja Anna Sõõrd.

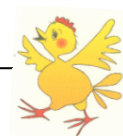
Mõtted praktikast

Viibisin 30. aprillist kuni 25.maini Tibutares praktikal. Juhendajaks oli liikumisõpetaja Anna Sõõrd. Vaadates praktikale tagasi, olen õnnelik ja rõõmus, et tegin otsuse sooritada oma viimane praktika Tibutares. Algusest peale teadsin ka, et võimaluse korral sooviks olla just liikumisõpetaja juures praktikal ja seda põhjusel, et detsembri alguses külastasime koos kursusekaaslastega lasteaeda. Meil oli võimalus näha erinevaid tegevusi, kuid selle kes mida näha saab selgitasime välja loosi teel. Mõeldud ja tehtud, paberit lahti tehes hinges vaid soov, oleks kirjas liikumine. Õnn naeratas mulle ja paika me end sättisime, kuid seda toolidel. Tegevus algas ja õpetaja Anna andis võimaluse teha kaasa tegevust. Koos kursusekaaslase Anellaga võimaluse me ära ka kasutasime. Emotsioonid, rõõm ja tahe olla kunagi selline õpetaja, ei lähe vist kunagi meelest. Praktika lõppedes näib kõik veelgi toredam. Sain juurde koormatäie kogemusi, osaleda paljudel üritustel ja viia läbi tegevusi. Praktika õpetas olema avatud, leidma igas päevas midagi toredat ja viis hirmu. Neli nädalat möödus kui linnutiivul ja tõi teadmise – olen valmis töötama lasteaiaõpetajana. Täna suurepärase kogemuse eest Tibutarelasti, Kaire Kollomit ja muidugi Annat! Edu edaspidiseks!

Liis Lütsep
(TPS-i tudeng)

Maaris üritusel „Otsi sõpra“

Praktikapäevad Tibutares

Lasteaias on tore – nii võiks võtta kokku minu praktika Tibutare lasteaias. Kohe alustuseks võeti mind Kiisude rühmas vastu soojade tervitustega ja endalegi üllatuseks sain lastega väga kergelt kontakti. Varasemad kokkupuuted pisipõnnidega on olnud põgusad ning enda lasteaia-ajast ei ole suurt midagi meeles, kuigi käisin ise siin samas Tiigrikutsude rühmas. Erilist muljet avaldas laste päevakava. Lastele õpetatakse pidevalt uusi teadmiseid ja oskuseid, mida entusiastlikult vastu võetakse. Täna Joyd, Kaiet ja kõiki Kiisusid, kes minu kõige esimese praktika nii meeldejäävaks tegid. Teine nädal möödus liikumisõpetaja Anna kaaslasena, kellega koos sain osa võtta "Otsi sõpra" üritusest, mille korraldamise peaks iga-aastaseks traditsiooniks muutma. Isegi õppisin, mida peab metsas tegema, kui ära eksin. Praktika viimasel päeval toimus veel suur Spordipäev, kus tulevased olümpiavõitjad enda esimesed medalid kaela said. Nii täpselt ja põhjalikult korraldatud üritust kohtab harva – kodutöö oli tehtud.

Täna Teid kõiki elamusterohkete nädalate eest!

Maaris Lõkk
Tartu Tervishoiu Kõrgkool

TÄRKUS TULEB TASAPISI

Ühel ilusal kevadisel päeval said tibutarelased äreva sõnumi- õpetaja Anna on juba tükk aega tagasi metsa läinud, aga lasteaeda pole veel jõudnud. Äkki on ta ära eksinud? Nüüd polnud küll pikalt mõtlemist- helkurvestid selga ja kõik rühmad koos õpetajatega võtsid üksteise järel suuna looduspargi poole, kus Annat viimati nähti.

Looduspargi väravate juures kohtusime õpetaja Avega, kes palus samuti lapsi endale appi. Tema tuli metsa, aga ei märganud ühtki vajalikku vahendit kaasa võtta. Ave abiga sai selgeks, et lapsed ei tohi kunagi ilma vanemate teadmata metsa minna ja kui minnakse, siis oleks hea meeles pidada, mida kaasa võiks võtta. Hea oleks, kui taskusse pistetaks vile, et oleks võimalik endast märku anda ja lutsukomm. Viimane viib muremõtted ära, kui laps on eksinud ja annab ka jõudu ja energiat edasi tegutsemiseks. Seljas peaks kindlasti olema soojad riided ja peas rätik või müts. Kui riided on veel ka kirevad, siis seda parem- need on ju kaugemale hästi nähtavad. Kui õpetussõnad kaasas, näitas Ave meile suuna, kuhu edasi minna ja sinna poole oma sammud seadsimegi.

Peagi paistis jälle keegi metsa vahelt. Kas nüüd on Anna...? Ei, seekord kohtusime õpetaja Kairega, kes millegipärast hoidis tugevasti puu tüve ümbert kinni. Kui lapsed hämmeldunult seisma jäid ja asjale selgitust nõudsid, rääkis Kaire, et see on metsa eksinu esimene reegel – vali välja endale puu ja ole selle juures. Ei tohi mingil juhul hakata jooksmas edasi-tagasi vaid tuleb jääda ühe puu juurde ja kallistada seda tugevasti. Kaire paluski igaühel leida endale puu ja seda siis kallistada, mida lapsed rõõmuga tegid. Seal püüdsime kuulata hääli, mis juhataks meile koduteed. Kui Kairega said jutud räägitud, viis teekond meid ikka kaugemale metsa sisse. Jällegi paistis puude vahelt kellegi kuju. Kas nüüd on Anna? Ei, see oli hoopis muusikaõpetaja Irena. Tema õpetas metsas olijatele teise reegli, mis kindlasti peab meelde jääma: ole nähtav ja kuuldav! Siin sai lastele selgeks, et ohumärke on alati kolm: kolm vilet, kolm kivi- või käbihunnikut, kolm puuoksa reas jne. Väga oluline on ka ära ehtida oma puu, et see kaugemale välja paistaks. Selleks võivad olla lähedusest leitud plastpudelid, kilekotid, paelad, võõd või mis iganes. Iga laps tegi enda valitud materjalist ohumärgid ja Irenaga hüvasti jättes sammusime edasi, sest Annat ei olnud ju ikka veel. Nüüd jõudsimme kohe kahe õpetajani. Maaris ja Liis ootasid meid järgmise käänaku taga ja nemad selgitasid meile eksinu kolmandat reeglit: hoia sooja ja energiat! Metsas läheb ju kiiresti kõht tühjaks ja siis peab kindlasti teadma, mida võib suhu pista ja mida mitte. Leidsime lähedusest jänsekapsast, võililli ja nurmenukke, mis on söödavad ja isegi kasulikud, samas kasvas jänsekapsa kõrval ülane, mis on väga mürgine ja mida kohe kindlasti ei tohi suhu pista. Vaatasime ja võrdlesime, mille poolest need kaks taime teineteisest erinevad ja kuidas neil vahet teha, et õnnetust ei juhtuks. Maaris ja Liis rääkisid veel ka seda, et maha ei tohi jääda istuma, sest maapind võib niiske olla ja nii võib kergesti külm hakata. Hea on endale okstest käsivarre kõrgune istumisalus ehitada ja sinna ennast mugavalt sisse seada.

Nüüd, kui olime Maarise ja Liisi juurest edasi kõndinud, kuulsime äkki kolme vilesignaali. See oli märguandeks, et kuskil läheduses peab Anna olema. Ja seal ta oligi! Istus ilusasti oma ehitatud puu all okstest istmel ja andis muudkui vile! Ikka kolm korda korraga. Nüüd jäi üle vaid rõõmustada, et kõik nii hästi lõppes! Üheskoos said kõik reeglid üle korratud ja kontrollitud, kas Anna ka neid täitnud oli. Muidugi oli! Ja kõik on hea, mis hästi lõppeb. Laste tublidust kinnitas kommikott, mis kõigi meele eriti rõõmsaks tegi ja jalad lasteaia poole kiiremini tatsuma pani.

Lasteaias rääkisid vanemate rühmade lapsed, et nemad kohtusid metsas lisaks veel ka õpetaja Aadega, kellega mängude kaudu kõik uus paremini talletatud sai.

Rõõm kordaläinud metsaretkest ja hulk uusi teadmisi annab nii vanematele kui õpetajatele kindlustunde, et need lapsed ei jää raskustes hätta.

TUUDELEPA METSARETK

Maikuus korraldas Harku lasteaed kolmandat korda valla kooliminejate metsaürituse "Tuudelepa metsaretk". Osales kuus lasteaeda seitsme rühmaga.

Harku lasteaed eristub teistest valla lasteaedadest suure ja mitmekesise metsa olemasoluga. Erinevad maastikud, liivaluited, raba- ja metsatüübid pakuvad metsas viibimiseks ja seal õppimiseks rohkelt võimalusi. Soovisime seda kõike jagada ka teiste valla lasteaedadega ning panime selle lastele sobivasse vormi, milleks oli muinasjutul põhinev metsaretk.

Esimest korda toimus valla lastele retk 2007. aastal. Seejärel juba muinasjutu vormis 2011. ja 2012. aastal. Muinasjututegelaste kasutamiseks sain liikumisõpetajana innustust Eve Sepperi koolitustel osaledes, kus tutvustati erinevaid lasteüritusi.

Mängu läbiviimiseks moodustasime töögrupi, kellega koos arutasime detailideni läbi kogu korralduse. Kõik olid aktiivsed ning entusiastlikud, ettevalmistused tekitasid rohkesti elevust.

Muinasjutu peategelaseks olev metsavana Tuudelepp vajab ühel kevadpäeval võlumetsaks muutunud Harku metsas laste abi. Ta saadab lastele abikutse ning jääb neid koos metsarahvaga ootama.

Kasutades laste teadmisi, andsime neile ülesandeid, mis põhinesid reaalsetel tegevustel. Ämblikuvõrgu alt roomates pidi olema ettevaatlik, et mitte äratada puu otsas magavat ämblikku, metshaldjal tuli aidata kokku korjata Tuudelepa värvipaleti värvid, luidetel olla ettevaatlik liivas hauduvate draakonimunade vahel liikumisel jne. Võistlusmoment oli viidud miinimumi ning eelkõige rõhutasime koostööd, tähelepanelikkust ning abivalmidust. Raja lõpus ootas rühmi metsavana Tuudelepp, kes tänas lapsi osutatud abi eest ning pakkus väsinud retkelistele kehakinnitust.

Harku lapsed, kes iganädalaselt metsas viibivad, olid sel päeval väga elevil, sest võlumetsas polnud nad veel käinud. Ka teiste lasteaedade tagasiside oli väga positiivne ning julgustas meid järgmistel aastatel mängu jätkama.

**Harku lasteaia liikumisõpetaja
Riina Õunmaa**

Laste ütlusi kogusid Sipsikute õpetaja Meelika ja Tibude õpetaja Ene.
Suur tänu!

Õpetaja räägib lastele, et nädala esimene päev on esmaspäev, teine on teisipäev. Kolmandaks päevaks oskavad osad lapsed pakkuda kolmepäeva ja neljandaks neljapäeva. Viienda päeva juures tekib vaikus. Siis ütleb Helena (4a 1k): „Viiepäev“.

Eliise ei taha enam süüa. Õpetaja ütleb, et söö ikka natuke.

Paul Oskar (5a 7k): „Söö nii palju, kui silmamuna lubab“

Raigo Ville (3a 10k) kiusab Mariet (4a 7k).

Marie: „Nii oled sa paha poiss ja ma sinuga ei abiellu!“

ÜHESKOOS ELAMISE SALADUS

„Hei- hopsti, Väikevend!“ hüüab Karlsson oma katusekambrist, kuid Väikevennast ei kippu ega kõppu. „Kus ta küll on? Miks ta minuga enam mängima ei tule?“ arutleb Karlsson. „Lähen õige ja vaatan järele, kus ta end peidab või on hoopiski midagi juhtunud, et ta enam õues ei käi?“

Lõpuks leiab Karlsson Väikevenna oma kodust arvuti tagant, kust ta mitte mingi hinna eest ei ole nõus lahkuma, sest tema arvates on arvuti nüüd tema kõige parem sõber. Kui Karlsson on kogu oma veenmisjõu tööle pannud, annab Väikevend lõpuks järele ja nad leiavad end Tibutare peaväljakult, millelt saavad alguse õige mitu põneva nimega tänavat.

Kes seal küll koos elavad ja millega nad tegelevad? Mis on üheskoos elamise saladus? Seda kõike Väikevend ja Karlsson uurima lähevadki.

Mürakarude tänaval on kuulda kõva askeldamist ja sebimist. Siin elavad väikesed Tibud, kes tegelikult ei olegi enam väikesed ja saavad ise juba peaaegu kõigega hakkama.

Tiiru- keeru tänaval on ennast sisse seadnud Mikipere, kes on väga uudishimulikud, julged ja viisakad.

Toredas Metsatuka tänavas elavad tegusad Sipsikud, kes oskavad autoga kimada, pintsliga maalida, sporti teha ja lustida.

Väikeses Rõõmula põiktänavas asub ilus sinist värvi punase katusega maja. Seal elab Muumipere, kellel on palju sõpru ja kui sinagi tahad sõpra leida sellelt tänavalt, siis peab sul olema kindlasti rõõmus meel ja hea süda, käsi hell ja tark pea. Muidugi võeti Karlsson ja Väikevend kohe nende sõprade ringi vastu.

Edasi minnes kuulsid Karlsson ja Väikevend juba kaugelt mõnusat nurrumist. Kassi tänavalt, majast number 2 see just tuligi. Niipea, kui uks avanes, alustas kogu see suur Kiisupere rõõmsat kassitantsu.

Mõnusalt viisi veeretades leiti kõrvaltänavast eest juba uus seltskond. Vallatud Piilud, kes hirmsasti armastavad rännata ja avastada imelist maailma, on oma elukohaks valinud Trallitajate tee. Ja kui juba niisuguse nimega elukoht valitud, ega siis kilgetest ja naerust seal puudust ei tunta.

Trallitajate teelt jõudsid Väikevend ja Karlsson otse Trilli-Tralli tänavale. Seal ootas ees üks lõbus seltskond Krõlle, kellele meeldib aina hüpata ja karata ja hundiratast visata. Päris linna servas Sambal külas elab Naksid pere. Nendel on kõige tähtsamaks tööks tarkuse tagaajamine, mäng ja õppimine käivad ikka käsikäes. Sügisel võtavad nad ühiselt ette koolitee.

Aga mis on siis üheskoos elamise saladus, kas selles ongi mingit saladust?

Iga pere andis Karlssonile ja Väikevennale kaasa häid soove, mis õhupallidele kirjutati ja endaga rühma kaasa võeti.

Need on:

rõõmus meel, tark pea, hea süda, hell käsi, oskus vabandada ja andeks anda, sõbralikkus ja lahusus.

Nii lihtne see ongi, kallid sõbrad!

30.aprillil, üks päev enne kevadpüha, olid kõik tibutarelased palutud KEVADELE appi TALVE ära saatma. Kevade abilised olid: loodusnähtused, lilled, taimed, putukad, liblikad, loomad, linnud. Talvele aga meeldis võimul olla ja ta ei tahtnud kuidagi lahkuda, küsis hoopis mõistatusi kevade abilistelt. Kõik läks õnneks hästi, abilised teadsid kõiki vastuseid.

Seejärel tulid kõige suuremad lapsed, kes olid ennast teinud loodusnähtusteks (pilv, tuul jne) ning hakkasid jõena talve väravat sulatama. Ei aidanud!

Kord oli tulnud lillede ja taimede kätte, kes ehmatasid talve oma kiire kasvamisega. Ei aidanud!

Kutsuti appi putukad, kes tantsisid tantsu „Kallistavad putukad“. Ka kallistamine ei ajanud veel talve ära!

Mängu tulid liblikad, kes tegid talvele emotsioonide kujumängu, kuid talv puhus oma külma pasunat ja liblikad kukkusid maa peale.

Tuli kutsuda linnud, kes mängisid mängu „Vette-kaldale“. Nüüd hakkas talv juba nõrgemaks jääma... Tuli ruttu kutsuda appi tugevad loomad, kes tegid ussimängu, mis tõmbas ennast talve ümber kokku. Hurraa – talv lahkus ja kevad on käes!

Kiisude rühma lapsed

Talv jagas küpsiseid ja tänukirju oma abilistele ning ühise kevadmarsiga läksid kõik õue kevadpühale vastu.

Kevad ja Talv tänavad kogu südamest lapsevanemaid ja rühmi toredate kostüümide eest!

Kiisude rühma õpetajad Kaie Kaup ja Joy Martinson

Vanemate tänu!

Nii meie pere kui teiste Signe-Briti tantsutüdrukute vanemate nimel tahame Signe-Britti väga kiita!

Kontsert, mis toimus Tabasalu kooli aulas koos suurte ja väikeste tantsulastega oli väga tore. Ta on suutnud ka kõige pisemad jube toredasti (ja ühes rütmis) tantsima panna ning peale üritust arutasime lausa mitme emaga, et lasteaialaste tantsud ja sooritus andsid kohati koolilastele "silmad ette". Me väga loodame, et nad sügisel jätkavad!

Sipsikute rühma emad

igavene ring...

Tallinna Võimlemispidu korraldatakse igal aastal rahvusvahelisele lastekaitsepäevale lähimal pühapäeval.

2012.a. võimlemispidu toimus 3.juunil traditsioonilises paigas, Pirita Spordikeskuses. Peo pealkiri oli IGAVENE RING ning võimlemispeo pealavastajaks oli Piret Torm-Kriis.

Korraldajate sõnul sümboliseerib Igavene ring võimlemise kui harrastus- ja tervisespordi kestmajäämist. Võimlemine on spordiala, mis sobib igas eas ja soost inimestele. Peo IGAVENE RING eesmärgiks oli tuua võimlemise juurde nii poisid ja tüdrukud, isad ja emad kui vanaisad ja vanaemad – igavese eluringi kõik osalejad. Neljandat aastat osalesid Kalevi võimlemispeol ka Tibutare tantsulapsed liikumisõpetaja Anna Sõõrd'i juhendamisel.

Kaks päeva proove ning täispikk esinemispäev (hommikul 9 algasid proovid, seejärel toimus peaproov-kontsert ning kell 5 etendus) möödusid rõõmsalt, täis tantsu. Uhke tunne oli vaadata, et meie lastel olid tantsud nii suurepäraselt selged, et nad lausa esimesse ritta tantsima pandi. Ka ilm oli meie poolt – kuigi lubati vihma ja tuult ja külma, oli Pirita Velotreki kohal kõikidel päevadel päike.

Tibutare au hoidsid kõrge I Hannah, Triin Teneli, Laura, Mia Brit, Grete ja Oskar Naksidest, Jacqlyne, Kaisa, Mia-Lisett, Henri, Anri, Stefan, Roland ja Markus Andreas Krõllidest ning Kaur ja Aron Piiludest.

Uudse kogemusena oli nii Annale kui mulle väikese pausi ajal 16 lapsega kaupluses käimine ☺. Ja ega siis ostud maiustustega piirdunud. Oluline oli mitte ühtegi last ära kaotada ja nii oligi Anna poistega ja mina tüdrukutega vastava soo mänguasjade riiulite vahel. Küll on aga raske sotti saada, kui rahakott sente täis, aga iga väike vidin mitu eurot maksab. Lõpuks jäid kõik oma ostudega rahule ning jäi ka veidi aega mängida ja puhata!

Ning siis taas väljakule, et südamest tantsida ja pidu nautida!

Suur tänu Annale töö ja vaeva, lastele tubliduse ja vastupidavuse ning lastevanematele abi ja toetuse eest!

Turvatiim Kaire

SUUR aitäh meie pere poolt nii nähtud vaeva kui pakutud emotsiooni eest!

Mia Briti esmased muljed (tema sõnadega muutmata kujul):

Mulle meeldis võimlemispeol kõige rohkem see, kuidas alguses tulime kõik koos suures ringis.

Kas sa tead, mida see päriselt tähendab? Et mulle meeldisid kõikide tantsud.

Sel aastal ei hakanud üldse igav - kogu aeg oli huvitav.

Kui teised tantsisid, siis meie olime pinkide peal või istumisalustega muru peal. Saime tekid ka võtta, et meil külm ei hakkaks. Anna võttis meilt kõigilt mütsid peast ära.

Proovide vahepeal olime üleval akna taga ja sõime.

Kõige viimase pausi ajal käisime Selveris. Vaatasime üleval korrusel mänguasju ja need, kellel oli raha, said endale midagi osta.

Anna on ilus, viisakas, sõbralik ja lahke.

*Tervitades,
Helen
Mia Briti ema*

Maikuus toimunust

- lasteaia pikas koridoris ja saalis sai vaadata **laste kunstitööde näitust**
- **maikuus** olid Tibutare **praktilal** Tallinna Pedagoogilise Seminari koolieelse lasteasutuse õpetaja eriala **III kursuse üliõpilane Liis Lütsep ja Tartu Kõrgema Meditsiinikooli üliõpilane Maaris Lõkk**, kelle juhendajaks oli liikumisõpetaja Anna Sõõrd (loe Liisi ja Maarise muljetest praktilal loe Kuldmuna lk 16)
- 3.mail toimusid **Harku valla koolieelikute teatevõistlused** (loe Kuldmuna lk 12)
- 4.mail osalesid **tibutare tublid spordilapsed vabariiklikult lasteaedade teatevõistlusel** (loe lk 13)
- **14.mail kell 17 nautisime emadepäeva kontserti „Laulan mina rõõmu südame“** (loe Kuldmuna lk 10)
- 16.mail seiklesid kõik tibutarelased Tabasalu looduspargis, **otsides metsa eksinut** (loe Kuldmuna lk 17)
- 17.mail matkasid **kooliminejad Harku metsas** (loe Kuldmuna lk 18)
- 18.mail **ööbisid Krõllid ja Naksid lasteaias**, et mängides, pimedas lasteaias seigeldes ja diskol tantsides jätta hüvasti lasteaia
- 18.mail said kõik tibutarelased osa **programmist „Pürgihunt“**
- **21.mail** võistlesid Krõllide, Nakside, Kiisude ja Piilude lapsed Tibutare **spordipäeval** palliviskes, kaugushüppes ja 30 meetri jooksus (loe Kuldmuna lk 14)
- **26.mail** saatsime **pidulikult aktusel** kooli Krõllide ja Nakside lapsed
- **28.mail** kohtusid tibutarelased **uute laste ja lapsevanematega**, et tutvustada meie lasteaeda ning tulevast rühma ja õpetajaid
- 29.mail tantsisid Tibutare tantsulapsed õpetajate Anna ja Irena juhendamisel **Pangapealse lasteaia tantsupäeval** (loe Kuldmuna lk 15)

Juunikuus toimunust

- 3.juunil esinesid Tibutare tantsulapsed **Kalevi XIV võimlemispeol „lgavene ring“** (loe Kuldmuna lk 21)
- 4.juunil oli kõikidel tibutarelastel võimalus vaadata **õpetajate etendust „Mulle on kõik lubatud“** (lavastas Krõllide rühm)
- 6.juunil vaatasime **Sipsikute rühma etendust „Tare-tareke“**
- 12.-13.juunini osales meie tervisemeeskonna juht liikumisõpetaja Anna Sõõrd Harjumaa Tervistedendavate Lasteaedade võrgustiku suvekoolis

Kaastööd Kuldmuna augustikuu numbrisse on oodatud **27.augustiks** e-postiaadressil metoodik@tibutare.edu.ee

Oodatud jutud, pildid, teadaanded, laste jutud ja kunstitööd, töötajate mõtted, vanemate tagasiside

Viljakat sulejooksu!

ÕNNITLEME

7.juuni – **GAIDI PAHVERK**

28.juuni - **AVE PEEBO**

12.juuli – **HELIN LAIMETS**

Kuldmuna järgmine number ilmub augustikuu lõpus.

PAIKSELIST SUVE, TIBUTARELASED!